

Jakovljeva Poslanica

¹ Od Jakova, Boga i Gospoda Isusa Hrista sluge, svima dvanaest koljena rasijanijem po svijetu pozdravlje. ² Svaku radost imajte, braæo moja, kad padate u razliène napasti, ³ Znajuæi da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; ⁴ A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane. ⁵ Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daæe mu se; ⁶ Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajuæi ništa; jer koji se sumnja on je kao morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeæu. ⁷ Jer takovi èovjek neka ne misli da æe primiti što od Boga. ⁸ Koji dvoumi nepostojan je u svima putovima svojijem. ⁹ A poniženi brat neka se hvali visinom svojom; ¹⁰ A bogati svojom poniznošæu; jer æe proæi kao cvijet travni. ¹¹ Jer sunce ogrija s vruæinom, i osuši travu, i cvijet njezin otpade, i krasota lica njezina pogibe; tako æe i bogati u hođenju svojem uvenuti. ¹² Blago èovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiaæ vijenac života, koji Bog obreèe onima koji ga ljube. ¹³ Nijedan kad se kuša da ne govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i on ne kuša nikoga; ¹⁴ Nego svakoga kuša njegova slast, koja ga vuèe i mami. ¹⁵ Tada zatrudnjevši slast raða grijeh; a grijeh uèinjen raða smrt. ¹⁶ Ne varajte se, ljubazna braæo

moja! ¹⁷ Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka; ¹⁸ Jer nas dragovoljno porodi rijeèju istine, da budemo novina od njegova stvorenja. ¹⁹ Zato, ljubazna braæo moja, neka bude svaki èovjek brz èuti a spor govoriti i spor srditi se; ²⁰ Jer srdnja èovjeèija ne èini pravde Božije. ²¹ Zato odbacite svaku neèistotu i suvišak zlobe, i s krotošæu primite usaðenu rijeè koja može spasti duše vaše. ²² Budite pak tvorci rijeèi, a ne samo slušaèi, varajuæi sami sebe. ²³ Jer ako ko sluša rijeè a ne tvori, on je kao èovjek koji gleda lice tijela svojega u ogledalu; ²⁴ Jer se ogleda pa otide, i odmah zaboravi kakav bješe. ²⁵ Ali koji providi u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, i ne bude zaboravni slušaè, nego tvorac djela, onaj æe biti blažen u djelu svojemu. ²⁶ Ako koji od vas misli da vjeruje, i ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je vjera uzalud. ²⁷ Jer vjera èista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta.

2

¹ Braæo moja! u vjeri Gospoda našega slavnoga Isusa Hrista ne gledajte ko je ko; ² Jer ako dođe u crkvu vašu èovjek sa zlatnijem prstenom i u svijetloj haljini, a dođe i siromah u rðavoj haljini, ³ I pogledate na onoga u svijetloj haljini, i reèete mu: ti sjedi ovdje lijepo, a siromahu reèete: ti stani tamo, ili sjedi ovdje niže podnožja mojega; ⁴ I ne rasudiste u sebi,

nego biste sudije zlijeh pomisli. ⁵ Èujte, ljubazna braæo moja, ne izabra li Bog siromahe ovoga svijeta da budu bogati vjerom, i našljednici carstva koje obreèe onima koji njega ljube? ⁶ A vi osramotiste siromaha. Nijesu li to bogati koji vas muèe i vuku vas na sudove? ⁷ Ne hule li oni na dobro ime vaše kojijem ste se nazvali? ⁸ Ako dakle zakon carski izvršujete po pismu: ljubi bližnjega kao samoga sebe, dobro èinite; ⁹ Ako li gledate ko je ko, grijeh èinite, i biæete pokarani od zakona kao prestupnici; ¹⁰ Jer koji sav zakon održi a sagriješi u jednome, kriv je za sve. ¹¹ Jer onaj koji je rekao: ne èini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako dakle ne uèiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. ¹² Tako govorite i tako tvorite kao oni koji æe zakonom slobode biti suđeni; ¹³ Jer æe onome biti sud bez milosti koji ne èini milosti; i hvali se milost na sudu. ¹⁴ Kakva je korist, braæo moja, ako ko reèe da ima vjeru a djela nema? Zar ga može vjera spasti? ¹⁵ Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, ¹⁶ I reèe im koji od vas: idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne da im potrebe tjelesne, šta pomaže? ¹⁷ Tako i vjera ako nema djela, mrtva je po sebi. ¹⁸ No može ko reæi: ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojijeh, a ja æu tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh. ¹⁹ Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro èiniš; i đavoli vjeruju, i drkæu. ²⁰ Ali hoæeš li razumjeti, o èovjeèe sujetni! da je vjera bez djela mrtva? ²¹ Avraam otac naš ne opravda li se djelima kad prinese Isaka sina svojega na oltar?

22 Vidiš li da vjera pomože djelima njegovijem, i kroz djela savršu se vjera? 23 I izvrši se pismo koje govori: Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božij nazva se. 24 Vidite li dakle da se djelima pravda èovjek, a ne samom vjerom? 25 A tako i Raav kurva ne opravda li se djelima kad primi uhode, i izvede ih drugijem putem? 26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrih djela mrtva.

3

1 Ne tražite, braæo moja, da budete mnogi uèitelji, znajuæi da æemo veæma biti osuðeni, 2 Jer svi pogrješujemo mnogo puta. Ali ko u rijeèi ne pogrješuje, onaj je savršen èovjek, može zauzdati i sve tijelo. 3 Jer gle, i konjma meæemo žvale u usta da nam se pokoravaju, i sve tijelo njihovo okreæemo. 4 Gle i laðe, ako su i velike i silni ih vjetrovi gone, okreæu se malom krmicom kuda hoæe onaj koji upravlja. 5 A tako je i jezik mali ud, i mnogo èini. Gle, mala vatra, i kolike velike šume sažeže. 6 I jezik je vatra, svijet pun nepravde. Tako i jezik živi meðu našijem udima, poganeæi sve tijelo, i paleæi vrijeme života našega, i zapaljujuæi se od pakla. 7 Jer sav rod zvjerinja i ptica, i bubina i riba, pripitomljava se i pripitomio se rodu èovjeèijemu; 8 A jezika niko od ljudi ne može pripitomiti, jer je nemirno zlo, puno ijeda smrtonosnoga. 9 Njim blagosiljamo Boga i oca, i njim kunemo ljude, koji su stvoreni po oblièju Božijemu. 10 Iz jednijeh usta izlazi blagoslov i kletva. Ne valja, ljubazna braæo moja, da ovo

tako biva. ¹¹ Eda li može izvor iz jedne glave toèiti slatko i grko? ¹² Može li, braæo moja, smokva masline raðati ili vinova loza smokve? Tako nijedan izvor ne daje slane i slatke vode. ¹³ Ko je meðu vama mudar i pametan neka pokaže od dobra življenja djela svoja u krotosti i premudrosti. ¹⁴ Ako li imate grku zavist i svaðu u srcima svojijem, ne hvalite se, ni lažite na istinu. ¹⁵ Ovo nije ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska, ljudska, ðavolska. ¹⁶ Jer gdje je zavist i svaða ondje je nesloga i svaka zla stvar. ¹⁷ A koja je premudrost odozgo ona je najprije èista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera, i nelicemjerna. ¹⁸ A plod pravde u miru sije se onima koji mir èine.

4

¹ Otkuda ratovi i raspore meðu nama? Ne otuda li, od slasti vašijeh, koje se bore u vašijem udima? ² Źelite i nemate; ubijate i zavidite, i ne možete da dobijete; borite se i vojujete, i nemate, jer ne ištete. ³ Ištete, i ne primete, jer zlo ištete, da u slastima svojijem trošite. ⁴ Preljuboèinci i preljuboèinice! ne znate li da je prijateljstvo ovoga svijeta neprijateljstvo Bogu? Jer koji hoæe svijetu prijatelj da bude, neprijatelj Božij postaje. ⁵ Ili mislite da pismo uzalud govori: duh koji u nama živi mrzi na zavist? ⁶ A on daje veæu blagodat. Jer govori: Gospod suproti se ponositima, a poniženima daje blagodat. ⁷ Pokorite se dakle Bogu, a protivite

se đavolu, i pobjeæi æe od vas. ⁸ Približite se k Bogu, i on æe se približiti k vama. Oèistite ruke, grješnici, popravite srca svoja, nepostojani. ⁹ Budite žalosni i plaèite i jauèite: smijeh vaš neka se pretvori u plaè, i radost u žalost. ¹⁰ Ponizite se pred Gospodom, i podignuæe vas. ¹¹ Ne opadajte jedan drugoga, braæo; jer ko opada brata ili osuđuje brata svojega opada zakon i osuđuje zakon, a ako zakon osuđuješ, nijesi tvorac zakona, nego sudija. ¹² Jedan je zakonodavac i sudija, koji može spasti i pogubiti; a ti ko si što drugoga osuđuješ? ¹³ Slušajte sad vi koji govorite: danas ili sjutra poæi æemo u ovaj ili onaj grad, i sjediæemo ondje jednu godinu, i trgovaæemo i dobijaæemo. ¹⁴ Vi koji ne znate šta æe biti sjutra. Jer šta je vaš život? On je para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane. ¹⁵ Mjesto da govorite: ako Gospod htjedbude, i živi budemo, uèiniæemo ovo ili ono. ¹⁶ A sad se hvalite svojijem ponosom. Svaka je hvala takova zla. ¹⁷ Jer koji zna dobro èiniti i ne èini, grijeh mu je.

5

¹ Hodite vi sad, bogati, plaèite i ridajte za svoje ljute nevolje koje idu na vas. ² Bogatstvo vaše istruhnu, i haljine vaše pojedoe moljci; ³ Zlato vaše i srebro zarđa, i rđa njihova biæe svjedoèanstvo na vas: izješæe tijelo vaše kao oganj. Stekoste bogatstvo u pošljednje dane. ⁴ Gle, vièe plata vašijeh poslenika koji su radili njive vaše i vi ste im otkinuli; i vika žetelaca dođe do ušiju Gospoda Savaota. ⁵ Veseliste

se na zemlji, i nasladiste se; uhraniste srca svoja, kao na dan zaklanja. ⁶ Osudiste, ubiste pravednika, i ne brani vam se. ⁷ Trpite dakle, braæo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, teþak èeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi daþd rani i pozni. ⁸ Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji pribliþi. ⁹ Ne uzdiþite jedan na drugoga, braæo, da ne budete osuðeni: gle, sudija stoji pred vratima. ¹⁰ Uzmite, braæo moja, za ugled stradanja proroke koji govoriþe u ime Gospoda. ¹¹ Gle, blaþene nazivamo one koji pretrpljeþe. Trpljenje Jovljevo èuste, i poþljedak Gospodnji vidjeste: jer je Gospod milostiv i smiluje se. ¹² A prije svega, braæo moja, ne kunite se ni nebom ni zemljom, ni drugom kakvom kletvom; nego neka bude þto jest da, i þto nije ne, da ne padnete pod sud. ¹³ Muèi li se ko meðu vama, neka se moli Bogu; je li ko veseo, neka hvali Boga. ¹⁴ Boluje li ko meðu vama, neka dozove starjeþine crkvene, te neka èitaju molitvu nad njim, i neka ga pomaþu uljem u ime Gospodnje. ¹⁵ I molitva vjere pomoæi æe bolesniku, i podignuæe ga Gospod; i ako je grijehe uèinio, oprostiaæe mu se. ¹⁶ Ispovijedajte dakle jedan drugome grijehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo moþe pomoæi. ¹⁷ Ilija bjeþe èovjek smrtan kao i mi, i pomoli se Bogu da ne bude daþda, i ne udari daþd na zemlji za tri godine i þest mjeseci. ¹⁸ I opet se pomoli i nebo dade daþd, i zemlja iznese rod svoj. ¹⁹ Braæo! ako ko od vas zaðe s puta

istine, i obrati ga ko, ²⁰ Neka zna da æe onaj koji obrati grješnika s krivoga puta njegova spasti dušu od smrti, i pokriti mnoštvo grijeha.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27